

De Winnaars

van de **Flanders Folk Awards 2026!**

– Redactie Folk –

Op 3 februari barstte de folkscene los in de AB Club voor de Flanders Folk Awards. Tijdens die avond stond de rijkdom en de veelzijdigheid van de Belgische folk centraal.

De prijs voor Beste Live Band ging naar **Bamako Express**. Het viertal serveert een mix van klank en cultuur, waar Westerse folk en West-Afrikaanse ritmes elkaar ontmoeten. Met gitaar, viool, djembe en balafon nemen Florian De Schepper, Anouk Sanczuk, Joël Diarra en Ousmana Diarra het publiek mee op een muzikaal avontuur dat grenzen overstijgt en harten verbindt. Het kwartet laat daarbij Global Music Ensemble en Hartwin & The Unfolders achter zich.

Het album *As It Comes* van **Thalas** ontving de prijs voor het Beste Album van het afgelopen jaar. Thalas is het duo van Guus Herremans en Ward Dhoores die elkaar al meer dan

tien jaar kennen. Op diatonische accordeon, akoestische gitaar en octaafmandoline vieren ze hun jarenlange vriendschap en muzikale band. Hun debuutalbum *As It Comes* is het resultaat van jarenlange samenwerking, geduld en vertrouwen. III van BASTa! en OGOPOGO van Ghent Folk Violin Project waren eveneens genomineerd als Beste Album.

Horizon richt zich niet alleen op beloftevol talent en projecten waarvan de jury gelooft dat ze de toekomst van het genre zullen vormgeven. Dit jaar ging de prijs naar **Laura Cortese's Acoustic Evenings**. Met haar Acoustic Evenings creëert songwriter en violiste Laura Cortese

intieme concertavonden waarin samenwerking, spontaniteit en muzikale uitwisseling centraal staan. De ander genomineerden in deze categorie waren Enara Navaira en Trad Records.

De prestigieuze Lifetime Achievement Award werd uitgereikt aan **Vera Coomans**, de zangeres die al meer dan veertig jaar met haar stem en charisma een blijvende indruk maakt. Van zingen op straat in New York tot haar iconische rol bij Madou: met heldere, soms breekbare maar altijd indringende zang gaf Vera Coomans poëtische teksten een melancholische kracht die generaties blijft aanspreken. ★

11

© KREW Collective

De **Flanders Folk Awards**, georganiseerd door het **Flanders Folk Network**, waren toe aan hun zesde editie met een live show in een volledig uitverkochte AB Club in Brussel tijdens de Week van de Belgische Muziek. Naast de uitreiking van de awards zorgden een liveoptredens van Enara Navaira en Thalas, en Kadriil voor extra schwing. Meer info op www.flandersfolknetwork.be

Het Flanders Folk Network bestaat uit vertegenwoordigers van:

FESTIVAL OF NEW TRADITIONS
DRANOUTER

MUZIEKCENTRUM DRANOUTER

Merode festival

CLUSTER

REY

VI.BE

muziek
mozaïek

Thomas Noël

Polyglot schildert muzikale verbeeldingen van steden

– Bart Vanoutrive –

12

“Ik vind folk geweldige muziek en voor mij vormt het de basis van alle moderne”

Thomas Noël

Vorig jaar pakte Thomas Noël (1971) uit met zijn nieuwste multimediale project binnen zijn concept ‘The City’s Song’, The Napoli Sessions. Ook nu weer plaatsen zich, deels lokale muzikanten, op het podium om de interactie aan te gaan met een beeldreportage uit, in dit geval, Napels. Ondertussen verscheen hiervan een cd en in het voorjaar doen ze in België enkele optredens. Het moment om bij hem aan te kloppen in één van de heerlijke volksbuurten in Gent.

13

EEN SITUERING

Thomas startte zijn muziekopleiding in Antwerpen en studeerde daarna jazz in Gent. Een hardnekkige tendinitis dwong hem het rustig te doen, waarna hij verwoed begon te reizen, zich toelegend op fotografie, in een zwerftocht die zo’n tien jaar aanhield.

Thomas: “Ik heb in New York, Parijs en Melbourne gewoond en hing een tijdje rond in Azië en Zuid-Amerika in de jaren negentig. Overal kwam ik veel folkmuziek tegen, hoewel ik meer uit de jazz kom. Tijdens mijn beginjaren in Gent speelde ik veel met Wouter Vandenaabeele en dan zat ik in de folk, ook al was ik nooit een echte ‘folkier’. Ik vind folk geweldige muziek en voor mij vormt het de basis van alle moderne muziek. Ik heb me daar nooit zo in verdiept als Wouter.”

Dit vinden we terug in zijn inbreng binnen Chai Connection. Na de Ramallah Sessions is Wouter opnieuw van de partij.

Thomas: “Het boeit me geweldig, maar ik was altijd meer gegrepen door de taal van de jazz. Ik ben geen echte jazzman, maar de improvisatie, het beginnen van een thema en er vervolgens je eigen ding van maken, spreekt me aan.”

“Ik ben geen echte jazz-man,
maar de improvisatie, het
beginnen van een thema, en er
vervolgens je eigen ding van
maken, spreekt me aan”

Thomas Noël

Voor Thomas is het opdelen in genres niet aan de orde. “Als ik iets interessant vind in een muziekstuk, probeer ik daar vanuit mijn eigen bagage iets aan toe te voegen. Als basis – ik speel een beetje van alles – ben ik pianist en als ik met folkmuzikanten ga spelen, zal ik daar proberen vanuit mijn achtergrond iets aan toe te voegen.”

DE CITY'S SONG, EEN VOORTSCHRIJDEND PROJECT

Thomas: “Het belangrijkste voor mij – en daaruit is ook de City's Song ontstaan – zijn mijn reizen en het visuele dat daarin voor mij een rol in speelt. In het begin was het idee om naar plaatsen te gaan waar een mens niet direct naartoe zou gaan om die plek mee te brengen naar hier, zodat ik die ervaring kan delen met de mensen hier. Dat is voor mij nu eenmaal de functie van muziek, je deelt iets. Ik ben begonnen met Mexico City en dan deed ik de Ramallah sessies, vervolgens Johannesburg, de Teheran en nu de Napoli Sessions. Met de Ramallah Sessions hebben we drie jaar getoerd en er bestaat ook een reportage van.”

Ik raad de lezer sterk aan om bij deze eens te grasduinen op de website van zijn productiehuis 'frontiera' (frontiera.be) dat behoorlijk wat documentatiemateriaal herbergt.

Thomas: “Met de Ramallah-, Teheran- en Napoli Sessions zijn we tot in België geraakt. Vooral subsidies vanuit Vlaanderen maken dit mogelijk. Veel zaken doe ik op eigen kracht, ik word er niet rijk van, maar ik vind het wel belangrijk,.... zeker in deze tijden. In de nasleep van de vorige projecten kreeg ik geregeld reacties van mensen die zich nadien zijn gaan inleven in het verhaal van die steden. Volgens mij breng ik een soort journalistiek, maar met muziek als taal. Ik probeer een verhaal te maken met muzikanten van ginds”. Voor hij naar Teheran vertrok had hij enkele lokale muzikanten via internet uitgezocht. Ter plaatse leerde hij Soroosh Gharahmanloo kennen waarmee hij een ‘klik’ voelde. “Vandaaruit vertrekt het dan, veel hangt dus van het toeval af. Voor hetzelfde geld kwam ik iemand anders tegen met een heel andere stijl en deed ik het daar mee.”

DE NAPOLI SESSIONS, DEEL VIJF VAN DE CITY'S SONG

Thomas: “Achter deze nieuwe afspraak met een stad schuilt weer een ander verhaal. Ik heb een neef in Napels. Via hem kwam ik gemakkelijker in contact met muzikanten en leerde ik Mimmo Magniolico kennen. Eerst een wijntje, samen iets eten, babbelen over hoe je het leven ziet, de muziek, de stad en hoe je je daarin beweegt. Essentieel hierbij is dat je iemand moet vinden waarmee je op heel

beperkte tijd efficiënt creatief kunt zijn. Je dient snel een idee uit te werken dat de aanzet vormt om aan het schrijven te slaan. Dat verhaal is authentiek, sluit aan bij wat we tegenkomen en daarin speelt het toeval weer.” Toen de bassiste ziek werd, besloten ze de geplande tournee even uit te stellen. “Zo'n project speelt zich meestal af over een periode van een drietal jaar en dan word je een soort kleine familie. In een verhaal als dit zijn muzikanten niet zomaar vervangbaar. Het moet authentiek blijven.”

OVER DE PLAATS VAN THOMAS IN DE NAPOLI SESSIONS

Thomas: “In dit project stelde ik me wat op als de regisseur. Ik kom toe en wil samen met hen een portret maken van die stad en de vibes ervan vatten. Ik ben eerst op mijn eentje op onderzoek gegaan. Hoe zit die stad in elkaar, wat zijn belangrijke aspecten ervan, wat leeft er,... Zo kwam ik uit op een zestal hoofdthema's: de dood, de madonna, de aarde, het vuur (vulkaan), de zee (water) en de droom ('il sogno'). Dat laatste thema vertolkt zich bijvoorbeeld in hun tombolarage. De Napolitanen zijn gek van de tombola, omdat ze allemaal dromen om aan hun situatie te kunnen ontsnappen. Hun geloof dat dit realistisch zou kunnen zijn, vertolkt dan hun positiviteit: “Vroeg of laat gaan we winnen!”. Met die thema's stapte ik naar die muzikanten met de boodschap dat we hiermee aan de slag zouden gaan. In een eerste fase begon ik muziek te schrijven en vroeg ik aan Mimmo om er teksten op te schrijven”. Naarmate ze verder in het project zaten, nam de samenwerking toe en rees er vanuit een jam een half idee waarna iedereen zijn eigen inbreng deed. Maar iemand moet op het einde het roer in handen te nemen, er kan uiteindelijk maar één kok zijn. “Ik werk me in, probeer de essentie van hun muziek te vatten en te snappen van waaruit ze vertrekken. Dan reken ik op hen om me als het nodig is bij te sturen, maar ik zal geen Napolitaanse muziek maken. Dat laat ik aan hen over. Het is me om die fusie te doen, een vermenging, iets nieuw scheppend, maar wel vanuit hun traditie. In wezen is muziek, de ritmes of manieren van muziek benaderen altijd gelinkt aan een plek.” Die wil hij besmetten met zijn eigen bagage en hij laat zich ook door hen besmetten.

HOE DE POËZIE OVERBRENGEN OP NIET ITALIAANS-SPREKENDEN

De poëzie, het gezongen verhaal is minder toegankelijk voor onze contreien en dan bestaat de uitdaging erin om de boodschap over te brengen vanuit de emotie die gelegd wordt in de muziek.

Thomas: “Enerzijds ga ik ervan uit dat het basissentiment

Meer informatie:
thomasnoel.be

overgebracht, gevoeld kan worden. Daarom werk ik doorgaans ook met beeldprojecties. Dat versterkt het begripsvermogen. Als het dan nog niet lukt, kan de luisteraar de teksten op de website terugvinden in het Engels. Momenteel zijn ze bezig aan een soort documentaire concertreportage, die een meerwaarde kan betekenen tijdens de tournee in mei. We werken ook altijd met fotografen, hier met Sammy Van Cauteren en daar hebben we mijn neef Sylvio Siciliano. Hij komt zelf uit een buurt in Napoli en is al jaren bezig met het fotograferen van die katholieke rites en processies”. Al dat beeldmateriaal helpt om de context te verduidelijken. Het City song’s project is gelaagd, met niet enkel de muziek, ook film, fototentoonstellingen en installaties die door Thomas opgebouwd worden,...

DE INTERESSE VOOR NAPELS

Thomas: “De reden waarom ik in Napels geïnteresseerd ben is er, los van mijn interesse voor de Zuid-Italiaanse muziek, gekomen omdat ze me sterk doet denken aan Mexico City. Een stad met veel problemen, zich situerend in die baai, met die vulkaan. Eigenlijk is heel die stad gebouwd op die vulkaan, de ‘campi flegrei’ loopt eronder, een grote vuurzee die vroeg of laat zal uitbarsten,... Het is een moeilijke stad om te leven, met een rijke traditie en een ‘savoir vivre’ die je op weinig andere plaatsen treft. Ze leven met een soort ”het kan elke dag gedaan zijn”. Niets werkt, maar alles kan. Ze vinden altijd wel een oplossing. Je vindt er een defaitisme, fatalisme gecombineerd met een

ongelooflijk optimisme. Daar kunnen we nog iets van leren. Carmine, onze gitarist is opgegroeid in Scampia, een lelijke wijk. In de jaren tachtig was er een aardbeving met een huizentekort als gevolg. Ze hebben er in een recordtempo woonblokken gezet. De mensen konden er heel goedkoop wonen, maar er was niets aan voorzieningen. Heel snel heeft de maffia het overgenomen en werd het in de jaren negentig één van de broeihaarden van drugtrafiek. Carmina is daar opgegroeid, werd uiteindelijk ingenieur en is daarna teruggegaan om er een muziekschool op te richten. Daar repeteren we voor dit project.” Overall vind je er die botsing tussen die ruwheid met hun heel verfijnde cultuur. Het is daar waar we repeteren met de Napoli Sessions. Het nummer ‘Maronne’ handelt enerzijds over een oplijsting van alle madonna’s, waaronder de ‘zwarte madonna’ die een beetje de beschermheilige werd van de LGBTQ+ gemeenschap. Tegelijk werd het een ode aan de moeders en sterke vrouwen van deze wereld. Het bijhorend ritueel doet je terug in de Middeleeuwen wanen, allemaal blootsvoets en zichzelf kastijdend. Dit komt ook in de muziek terug naar buiten”. De basis van de tarantella wordt gevormd door de inleidende ‘cinque colpi’, de vijf slagen die verwijzen naar het ritme van de (trommel)slagen die de ter doodveroordeelde begeleiden naar de terechtstelling, maar dan veel sneller. Zo wordt het thema ‘de dood’ belicht.

Thomas: “Er zijn altijd verschillende redenen waarom ik kies voor een specifieke stad. Als ik naar Ramallah ga - en dit geldt bij uitbreiding voor de hele regio van het Midden-

“Volgens mij breng ik een
soort journalistiek, maar met
muziek als taal”

Thomas Noël

● ● ●

Oosten- leeft altijd de vraag of de muziek er interessant is, naast het menselijke en geopolitieke verhaal. Hoe kijken wij vanuit ons bepatst Europa naar het nieuws? Toch weet je weet nooit hoe het er echt aan toe gaat als je er niet zelf bent geweest. In Ramallah voelde ik dat heel sterk. Dan denk ik: “Ga er naartoe, zoek een menselijk verhaal en neem dat mee”. Hetzelfde geldt voor die andere steden. “Als je dat in de muziek inbedt kan je veel meegeven zonder daar paternalistisch ergens te staan zwaaien met het vingertje dat wijst in de richting van hoe je de dingen moet bekijken. Ik probeer in die relevante plaatsen zijn , een bescheiden menselijk verhaal te schetsen. Door wat ik doe met die muziek, probeer ik de actuele context van zo’n plek mee te brengen. Op die manier mensen bewustmaken van het feit dat er manieren zijn om om te gaan met verschillen en van die verschillen tussen mensen en culturen iets

mooiers maken, dat is wat ik probeer met mijn muziek. Dan heb ik het gevoel iets nuttigs bij te dragen. Het begint en eindigt met muziek en al wat er tussenkomen probeer ik mee te pakken en mee te geven en dan zien de mensen wel wat ze ermee aanvangen.” ✨

CONCERTDATA

21.05 om 20u	cc Vredeberg, Lier
22.05 om 20u	De Centrale, Gent
23.05 om 20u20	Arscene, Hansbeke
25.05 om 20u	cc Stadschouwburg, Sint-Niklaas

16

